

ustaja. V Madridu, glavnem mestu Španije, je radi tega oklican obsedni stan.

Evropa s sočutjem in žalostjo spremlja usodapolne dneve španskega naroda.

Francosko. Na Francoskem je živahno volilno gibanje. V kratkem bodo volitve v parlament. Tudi katoličani se pridno k tem pripravljajo.

Srbsko. Mladi kralj Aleksander neki boleha. Zato ima razkralj Milan vse državne vajeti v rokah. Kmalu bodo volitve v skupščino. Milan skrbi, da pridejo njegovi privrženci v zbornico.

Italijansko. Zaradi pomanjkanja živil so bili v večih mestih nemiri. V tej deželi ni božjega blagoslova, odkar so oropali papeža njegovih dežel.

Cerkvene zadeve.

Misijon pri Sv. Jožefu v Celju.

Ob najlepših prvih pomladanskih dneh in ob ogromni udeležbi pobožnega ljudstva se je vršil pretekli teden pri Sv. Jožefu srce vsakega pravega kristjana z novim upom navdajajoči sv. misijon. «Sveti in zlati čas svetga misijona...» Čuj, kako nebeskomilo, kako veličastno zvenijo ti glasovi iz božjega hrama, kako tajinstveno sveto se razlegajo po gozdu v tihi polumrak nepopisljivo lepega pomladanskega jutra! In polagoma začne se oglašati tudi gozd sam; vzbujajo se krilatci pevci in kmalu odmeva gosčava krog in krog zgojenja teh gozdnih umetnikov, katerih vsak po svoji moči porablja od stvarnika podarjeni glas v jutranjo zahvalno pesem. In iz božje hiše zveneči glasovi zedinjajo se z žvrgolenjem krilatec v novoprobujeni naravi v veličasten božji slavospjev! «Ljudstvo, o ljudstvo! izdrami se s spanja...» Enako opominu iz nebes, zvenijo te besede na naše uho! Kdo se mu more še ustavljati? — Začela se je pridiga. Cerkev je natlačeno polna, a vendar vlada največja tihota; vse posluša z največjo pazljivostjo unetega govornika. Med gorečimi prepričevalnimi in opominjajočimi besedami se sliši, kakor prikrito ihtenje, ihtenje radosti nad neskončno božjo ljubeznijo.

Srečni narod slovenski, ker ti je podeljena v tej brezverski dobi tako živa vera! Tvoji mogočni in ošabni narodni nasprotniki so, zatiraje te, zaničevaje te, zagazili v brezvero, a tebi še sije najlepša luč večne resnice. Usmilil se je Bog zatiranca in mu podaril milost, katero je oblastnežu odvzel, milost svete vere. Zatorej raduj se, narod slovenski!

Mašniško posvečevanje v Celovcu.

Milostljivi knezoškofo krški bodo delili letos zakrament sv. mašniškega posvečevanja dneve 15., 17. in 19. julija. Posvečenih bude 12 gospodov bogoslovcev iz četrtega in 6 iz tretjega leta; in sicer iz četrtega leta: gg. Fuchs Francišek iz Riessa pri Gradcu, Gerstl Francišek iz Sinabelkirchen-a na Štajarskem, Gradl Ivan iz Niederdorf-a na Tirolskem, Gütl Francišek iz Jagersberg-a na Štajarskem, Kukačka Josip (Čeh) iz Budejevic na Češkem, Läufer Friderik iz Gansbach-a na Badenskem (Nemško), Marklet Valentin iz Čanjč pri Celovcu, Meško Francišek (Slovenec) od Sv. Tomaža pri Ptuj, Puchta Oton iz Novega Tišina na Češkem, Rassler Oskar iz Mostiča, Streit Matija iz Roj v Labodski Dol. in Thaler Maksimilian iz Pulst-a. — Iz tretjega leta gg.: Hafner Francišek iz Šmarja v Labodski dol., Oberlugauer Anton iz Gradca, Paulitsch Mihael iz Šmarja v Labodski dol., Pietschnig Hubert iz Volšberka, Trepal Matija (Slovenec) iz Rovt na Kranjskem in Schiwitz Josip iz Volsberka. Kakor vidimo, sta med temi samo 2 Slovenca, 1 Čeh, drugi so Nemci; Korošcev je osem, deset pa tujev.

Gospodarske stvari.

Lesnika in njena korist.

Dolga leta sem se je v sadjereji nujno priporočalo, zlahniti in cepiti sadno drevje, ter tako vse od narave zasejano mladice prenarediti. Čudno se bode morda komu zdelo, da sedaj začnem hvaliti — lesnike, češ da sem v napredku nastopil — rakovo pot. Ali tako hitro se ne dam ugnati, temuč v naslednjem hočem pokazati, da je tudi lesnika drevo, ki v rodnih letih mnogo koristi v gospodarstvu ter v nekaterih lastnostih še celo presega zlahtno sadje.

Potrebe gospodarstva so mnogotere, zato se tudi pridelki različno uporabljajo. Tako se tudi sadje na več načinov izdeluje, nekatero stiskamo za mošt, drugo posušimo, nekaj ga pa svežega shranimo. Ali še nekaj je jako potrebnega pri hiši, namreč kis, brez katerega ne morejo naše gospodinje izhajati. Dobimo ga sicer nekaj iz tropin, ko smo mošt že iztisnili, ali rado nam ga hodi premalo, pa večkrat je ta tudi tako sladek, da ni skoraj za rabo. In prav tu nam pride na pomoč lesnika s svojim moštom, kateri je navadno precej grenek. Ako ga količkaj primešamo ostalemu kis u pustimo posodo odprto, da more zrak vanjo, zraven pa skrbimo za primerno toploto v kleti, kmalo bomo imeli kis močen in neškodljiv, ki povsem presega tovarniško esenco.

Marsikatera vrsta lesnik pa daje tudi tako okusen mošt, da mu dajejo prednost nad hruškovim. Zlasti hvalijo, da vstraja po več let in da je čedalje boljši. Seveda je tudi vse to odvisno od umnega kletarstva, brez katerega tudi najboljše sadje ne daje okusne pijače. Pri dobrih vrstah lesnik nam navadno še tropine dajo precej dobrega kisa, samo da ga znamo napravljati. Mimogrede omenjam, da je napačna navada, tropine koj po stiskanju namočiti in to še na hladnem prostoru. To velja le, ako imamo dotično posodo primerno na gorkem, ker le od gorkote se nareja kislina. Boljše je v hladnej jeseni, da pustimo tropine po nekaj dnij skupaj, da se same ugrejejo, potem jih pa ssekamo, prilijemo primerno vode in pretolčemo kakor prvokrat. Nato pa jih koj stisnemo in kis shranimo v primerno toplej kleti v odprtej posodi, kjer se bode kmalu iz slabega mošta prenaradil v močan kis. Toliko o tem, sedaj se pa vrnimo k lesniki in pogledimo še druge njene vrline.

Glavno pri njej je pač trpežnost njenega drevesa. Bodi si še toliko krivenkasta in slabotna na videz, vendar je ne poruši veter, niti ne polomi sneg. Nihče se ne briga zanjo, le ako je polna sadja, če tudi grenkega, takratjo pride kdo stepavat s kako prekljo, da ji stolče z drevesa ne samo sadje, nego tudi gosto listje. Sicer se pa navadno pozabi jo obrezovati, nikar da bi ji še sneg otresali, enako drugemu drevju. Vendar poleg vse te zanemarjenosti ona zadovoljna tiči kje v kakem parobku, in ko napoči rodno leto na sadje, tudi ona prinese kmalu v dar vsaj nekaj pridelka.

Njena skromnost pa je še večja zato, ker ne zahteva toliko varstva, kakor druga zlahtna drevesa. Nihče je ne ovije, da bi jo branil mraza in požrešne živadi, tudi ji zagadelj puste prostor na najbolj oddaljenem in samotnem kraju. Ako jo živad le ogrize — kar pa je redko, ker ima bolj grenko skorjo, — ne obveže je nikdo, nego rana zaceli, kakor ji pač narava dopušča. To se ji prigodi pa le v mladosti, na starost pa ji še ta nadloga odpade.

Zraven tega pa je tudi zadovoljna s slabo zemljo, kjer bi drugo zlahtno drevje težko uspevalo. Vsled tega pa ji zraste tudi gost in močan les, veliko trpežnejši od drevja požahntjenega. Rabi se posebno za napravljanje varnih vitel (šravfov) in trdi se, da je za to orodje najboljša.

Še jedna lastnost lesniko priporoča, da

namreč njeno sadje dolgoživi ljudje puste rajše na miru, nego ono od zlahtnega drevja. Zato jo tudi brez skrbi imamo kakor na samotnem kraju, tako tudi ob potih in cestah.

Da sem s temi vrstami tukaj priporočal lesniko, ne mislim z njo izpodrivati druge zlahtnejše vrste sadja. Opozoriti sem hotel njene prednosti le z namenom, da ji pridobim priznanja, katero ji bo pameten kmet izkazal s tem, da ji prepusti na kakem samotnem kotu nekaj prostora in da jo bo ob zgodnej spomladi obrezal in očedil. Prepričal se bo, da bosta ta mala skrb in trud sčasoma obilno poplačana. Pohorski.

Sejmi. Dne 7. maja v Polju. Dne 10. maja v Šmarju, Arnožu, Brežicah. Dne 12. maja na Planini, Ptuj (svinjski), v Slov. Gradcu. Dne 14. maja v Poličanah in Brežicah (svinjski).

Dopisi.

Iz Vitanja. Kakor na mnogih drugih krajih, imamo tudi v Vitanju na pošti samo le nemške napise, da nekaj časa še celo trdo Nemko kot poštno ekspeditorico. To pa že vendar presega vso našo potrpežljivost! Radi tega se je napravila sledeča prošnja na c. kr. trgovinsko ministerstvo. Podamo jo popolnoma v ta namen, naj se potem vzorcu napravijo prošnje tudi ondi, kjer se nahajajo enake razmere kakor tukaj.

Veleslavno c. kr. trgovinsko ministerstvo!

Vitanjska pošta in vitanjski brzozavni urad imata poslovati za sledeče občine: Vitanjski trg, Brezen, Dolič, Paka, Skomre-Hudina in Ljubnica-Stenice.

Občina	Vitanjski trg	šteje	412	Nemc.	in	128	Slov.
"	Brezen	"	13	"	"	396	"
"	Dolič	"	17	"	"	612	"
"	Paka	"	—	"	"	627	"
"	Skomre-Hudina	"	5	"	"	1034	"
"	Ljubnica-Stenice	"	5	"	"	643	"

Skupaj prebiva torej po zadnjem ljudskem štetju v imenovanih občinah Nemcev 452 in Slovencev . . . 3435

Ker pa je na c. kr. pošti v Vitanju poštna ekspeditorica trda Nemka, ki se ne more pogovarjati s slovenskimi strankami, in je naše ljudstvo zategavoljo silno razburjeno; ker se dobivajo na tej pošti samole nemške pošne nakaznice;

ker je tukajšnji poštni pečat samole nemški in enako tudi napis na poštnem poslopiju tudi le samo v nemškem jeziku; prosijo podpisane občine:

Veleslavno c. kr. trgovinsko ministerstvo naj blagovoli ukreniti:

- 1.) da se nastavi tukaj poštna ekspeditorica, ki bo razumela in govorila slovenski in nemški jezik;
- 2.) da se bojo dobivale tukaj tiskovine v slovenskem jeziku;
- 3.) da se napravi poštni pečat v slovenskem jeziku; in
- 4.) da bo napis na poštnem poslopiju se napravil v slovenskem jeziku.

Občina Ljubnica dne 27. marcija 1898.

Pečat. Župan: Jožef Ovčar l. r.

Občina Brezen dne 27. marcija 1898.

Pečat. Župan: Janez Skok l. r.

Občina Spodnji Dolič 28. marcija 1898.

Pečat. Župan: Jožef Jelenko občinski predstojnik.

Občinski urad Skomarje-Hudina dne 28. marcija 1898.

Pečat. Župan: Franc Bornšek l. r.

Občina Paka dne 31. marcija 1898.

Pečat. Župan: Gašper Mlinšek l. r.

Prošnjo je izročil g. trgovinskemu ministru naš poslanec g. J. Žičkar.